

การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

The Development of English Vocabulary Memorization of Prathomsuksa 1 Students
by Total Physical Response Method

สุทธิดา ชัยประสิทธิ์* และ ชวลิต เกตุกระทุ่ม**

นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล**

Suttida Chaiprasit* and Chavalit Ketkrathum**

Graduate Student of Master Degree Faculty of Education, Vongchavalitkul University*

Assistant Professor, Faculty of Education, Vongchavalitkul University**

Corresponding Author E-mail: suttida.chaiprasit@gmail.com

(Received: April 23, 2021; Revised: May 13, 2021; Accepted: June 08, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/6 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 24 คน ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง First Day at School โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและแนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ให้เกณฑ์ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ พร้อมนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20 ทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ร้อยละ (%) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test for Dependent Group และ t-test for One Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การจดจำคำศัพท์, วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

Abstract

The objectives of this research were to 1) compare the achievement in English vocabulary memorization ability of First Day at School by using Total Physical Respond (TPR) teaching method of Prathomsuksa 1 students between their pre and posttest scores, and 2) compare the achievements in English memorization ability of the First Day at School by using TPR teaching method of Prathomsuksa 1 students with the criterion of 70 percent. The samples were Prathomsuksa 1/6 students studying English subjects, in the Academic Year 2020, Sunthorn Watthana School, under the Office of Chaiyaphum Primary Education Area 1, Mueang Chaiyaphum District, Chaiyaphum Province. Twenty – four students were selected by cluster random sampling. The research tools were 1) a learning plan, Unit 1 entitled “First Day at School 2) achievement test with its objective index of congruency (IOC) of 0.5 or more, consisting of 30 items with the difficulty (p) within 0.20-0.80 and discriminant power (r) within 0.20-1.00. KR-20 was used to validate the reliability of the test revealing 0.89. The statistics used in the data analysis were mean (\bar{X}), Standard Deviation (SD) t-test for Dependent Group and t-test for One Sample.

The results were as follows: 1) The posttest scores of Prathomsuksa 1 students were higher than their pretest counterparts with significant difference of 0.05. 2) The achievement of English vocabulary memorization of Prathomsuksa 1 students on First Day at School by using TPR teaching method was higher than the specified 70% threshold with statistical significance at the .05 level

Keyword: Vocabulary Memorization Ability, Total Physical Response Method

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมีความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยการประกาศนโยบายให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ในปี พ.ศ. 2538 กำหนดให้มีการสอนตั้งแต่ประถมศึกษาเป็นต้นไปและได้ใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 รวมทั้งการส่งเสริมให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียน English Program (EP) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน แม้จะมีมาตรการดังกล่าวแต่ยังไม่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควรเนื่องจากไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549 อ้างถึงใน เฉลิมลาภ ทองอาจ, 2555) ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น สิ่งที่ไม่อาจละเลยได้เลยคือ เรื่องการจดจำคำศัพท์ เพราะหากไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้แล้ว ผู้เรียนจะไม่สามารถสื่อความหมายและบรรลุวัตถุประสงค์การสื่อสารได้ จากการวิจัยพบว่าปริมาณคำศัพท์และความลึกซึ้งในความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ของนักเรียนมีส่วนสัมพันธ์อย่างมากกับความเข้าใจในการอ่าน (Qian, 1999 อ้างถึงใน โชติกานต์ ใจบุญ, 2559) นอกจากนี้หากผู้เรียนรู้คำศัพท์สำคัญไม่เพียงพอ ก็ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนหรือในข้อสอบได้ แม้ว่าเข้าใจกฎไวยากรณ์ได้อย่างดีเพียงใดก็ตาม เนื่องจากมีข้อจำกัดที่สำคัญคือ ผู้เรียนจะเดาได้ค่อนข้างแม่นยำก็ต่อเมื่อรู้ศัพท์อย่างน้อย 95% ของเนื้อหาทั้งหมด (Laufer, 1989 อ้างถึงใน ก๊กอ พิสุทธิ์ และ กัลยรัตน์ ชาววันดี, 2561) เพื่อให้เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการจำคำศัพท์จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ คำศัพท์คือ กลุ่มเสียง กลุ่มคำ เสียงพหูพจน์ที่มีความหมายทั้งในการพูดและการเขียน ซึ่งคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ (Burns & Lowe, 1966; Taylor, 1990 อ้างถึงใน อรุณา เพชรนุ้ย, 2556)

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา พบว่า นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กล่าวคือไม่สามารถนำไปต่อยอดเพื่อใช้ในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นไปได้ การให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์โดยไม่มี การส่งเสริมแรงจูงใจอื่นร่วมด้วยทำให้ผู้เรียน ขาดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 6-8 ขวบ ซึ่งจากธรรมชาติของเด็กวัยนี้มีความสนใจในการเรียนสั้น หากมีสิ่งอื่นที่น่าสนใจมากกว่า สมาธิในการเรียนจะหายไป ดังนั้นจึงต้องมีการส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนอยู่อย่างสม่ำเสมอ จากสาเหตุดังกล่าวที่พบเจอจากการสอน ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยยึดเอาลักษณะของผู้เรียนเป็นหลักในการหาวิธีการสอนที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนและพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ เน้นการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและใช้การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเรียนรู้ จากความสำคัญของภาษาอังกฤษและสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงสนใจวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) (Asher, 1979 อ้างถึงใน ซีริน ชุมวรฐายี, 2557) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาที่สองในระยะเริ่มต้น อีกทั้งยังสามารถพัฒนา ความสามารถเพื่อจำคำศัพท์เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมนักเรียนไปสู่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นไป ผู้วิจัย จึงจะนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ในหน่วยการเรียนรู้ 1 ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ห้องเรียนปกติ จำนวน 281 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/6 จำนวน 24 คน โรงเรียนสุนทรวัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 แผนแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเตรียมการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Pre-Experimental Design แบบ One Group Pretest-Posttest Design (Fitz-Gibbon, 1987 อ้างถึงใน พระมาวิน กาญจน, 2561) เพื่อใช้ในการ เปรียบเทียบผลการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

	O_1	x	O_2
โดยที่	O_1	หมายถึง	การทดสอบก่อนเรียน
	X	หมายถึง	วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
	O_2	หมายถึง	การทดสอบหลังเรียน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง First Day at School ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ชำนาญและทบทวนบทเรียน โดยครูพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบคำสั่ง 2 - 3 ครั้ง นักเรียนฟังและปฏิบัติไปพร้อมกับครู ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู ครูสังเกตว่าถ้าผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องให้กลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ใหม่ ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกต และแสดงให้นักเรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน ขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรมและขั้นประเมินผลการเรียนรู้ ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งได้แก่การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมท้ายบทเรียน ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 1) อาจารย์ ดร.จินตนา วีระปรียากร ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
- 2) อาจารย์ประภัสสร กองทอง หัวหน้าหลักสูตรเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
- 3) นางสาวลักษณาวดี ขุนวิช่วย ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา ผลการพิจารณาปรากฏว่า

แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.43

3.3.2 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนจากการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง First Day at School ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 1) อาจารย์ ดร.จินตนา วีระปรียากร ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
- 2) อาจารย์ประภัสสร กองทอง หัวหน้าหลักสูตรเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
- 3) นางสาวลักษณาวดี ขุนวิช่วย ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุนทรวัฒนา

ผลการพิจารณาปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 ถึง 1.00 จำนวน 30 ข้อ ความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.20-1.00 หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร KR-20 เท่ากับ 0.89

3.4 การดำเนินการทดลองและจัดเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

3.4.1 จัดทำหนังสือขออนุญาตทำการเก็บข้อมูลวิจัยจากมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

3.4.2 ขอความร่วมมือจากโรงเรียนสุนทรวัฒนา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนการสอนเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

3.4.3 ดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง First Day at School ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

3.4.3.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง First Day at School ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.4.3.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เวลา 4 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

3.4.3.3 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง First Day at School ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา

1 ชั่วโมง ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียนและบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง First Day at School ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ผู้จัดทำวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

3.5.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบด้วย t-test แบบ Dependent Group

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการทดสอบด้วย t-test แบบ One Sample

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	24	30	13.41	6.34	-20.42*	0.000
หลังเรียน	24	30	27.96	5.87		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	t	P
หลังเรียน	24	30	21	27.96	5.87	14.073*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนผลการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 เนื่องจากวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยลำดับขั้นการสอนมีดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ และทบทวนบทเรียน โดยครูพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบคำสั่ง 2 – 3 ครั้ง นักเรียนฟังและปฏิบัติไปพร้อมๆ กับครู ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู ครูสังเกตว่าถ้าผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องให้กลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ใหม่ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกต และแสดงให้นักเรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทฤษฎีของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน ขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรมและประเมินผลการเรียนรู้ ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งได้แก่การเล่นเกมส์ การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมุติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมท้ายบทเรียน เป็นต้น จากวิธีการสอนดังกล่าวเป็นวิธีการที่เน้นให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ผ่านท่าทางการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Body Movement) ประกอบกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ (Total Physical Response - Object: TPR-O) โดยที่ครูจะใช้คำสั่งหรือคำศัพท์ง่ายๆ จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางตามจนนักเรียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง จากกระบวนการนี้ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ที่ครูสอนในชั้นปฏิบัติ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้จะสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้นด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ดังที่ ชีริน ชุมวรฐายี (2557) ที่ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 25 คน พบว่า ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้วิจัยอภิปรายผลไว้ว่า เนื่องจากผู้เรียนเป็นนักเรียนชั้น ป.1 มีบุคลิกภาพที่ชอบการเคลื่อนไหว ชุกชุน มีความสุขกับการได้แสดงออกหรือเลียนแบบคนใกล้ชิด ดังนั้นเมื่อครูใช้การสอนแบบ TPR ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน นักเรียนจึงชอบเพราะได้แสดงท่าทาง มีการเคลื่อนไหวร่างกาย และมีความสุขสนุกสนานในการเลียนแบบท่าทางอากัปกริยาของครูผู้สอน จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์และมีการจดจำคำศัพท์อย่างคงทนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบ TPR ในงานวิจัยกล่าว อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วารุณีศิริ และอภิราตี จันทร์แสง (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเฉลี่ย 4.20 ซึ่งอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนได้ขยับเคลื่อนไหวร่างกายตลอดเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนที่ชื่นชอบการเคลื่อนไหว การแสดงออกจึงทำให้มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

5.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่าหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง First Day at School หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 ซึ่ง สุดา ชาตรีนันท์ (2528, อ้างถึงใน คำพันธ์ แสนสุข, 2556) ได้สรุปข้อดีของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ไว้ว่าเป็นวิธีการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในการที่จะพัฒนาแต่ละทักษะ และช่วยทำให้เกิดการถ่ายโอน การเรียนรู้ทางบวกในแต่ละขั้นได้ดีมากและช่วยทำให้เกิดความทรงจำในการเรียนที่ถาวรและต่อเนื่องไปยังทักษะต่างๆ ได้อย่างดี เพราะการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดูใช้สรีระ (Total Physical) ตอบสนอง (Response) สิ่งเร้าที่เป็นคำสั่งภาษาอังกฤษนั้นทำให้ผู้เรียนต้องใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อในการเรียนรู้ ซึ่งตามทฤษฎีเกี่ยวกับความทรงจำ กล่าวไว้ว่ากระบวนการนี้คือ การเข้ารหัส ซึ่งกระทำได้โดยการท่องหรือการกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ (ธัญญา บุพผเวส, 2534) วิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่คงทนถาวรไม่ลืมง่ายๆ เช่นเดียวกับคนที่ขี่จักรยานหรือว่ายน้ำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร พละโชติ (2561) ที่พบว่าความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหน่วยการเรียนรู้ Body Actions ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีสอนที่เน้นการแสดงออกทางสรีรวิทยาของร่างกาย นักเรียนยังไม่ต้องพูด แต่จะเป็นผู้ฟังและทำตามท่าทางประกอบตามครูผู้สอนกิจกรรมในชั้นเรียนมีความสุขสนุกสนานและกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ นักเรียนได้ฟังคำศัพท์ซ้ำๆ จากครูและเพื่อนร่วมชั้น ครูสามารถสื่อสารกับผู้เรียนทั้งชั้นหรือจะเป็นรายบุคคลและทุกครั้งที่ครูหรือเพื่อนๆ ในชั้นพูดคำศัพท์ก็จะแสดงท่าทางประกอบไปด้วยเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง มีบรรยากาศของกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและพร้อมเปิดรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เมื่อครูคอยเสริมแรงทางบวกด้วยคำชมเชย จึงช่วยลดความวิตกกังวลนักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเกิดแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจและจำได้ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hanim (2013 อ้างถึงใน ปุณยวีร์ จิโรภาสวรพงศ์, 2562) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในเด็กระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษายืนยันว่าวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กในระยะเริ่มแรกของกระบวนการเรียนรู้เนื่องจากการใช้กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย สนุกและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้เด็กสามารถจดจำคำศัพท์ได้ง่ายและยาวนาน ดังนั้นวิธีการสอนแบบนี้จึงเป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุดในการใช้สอนภาษาให้กับเด็กหรือผู้ที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอน และรูปแบบในการจัดกิจกรรม ใช้เนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียน บรรลุตามความมุ่งหมายของผู้สอน

6.1.2 การเตรียมอุปกรณ์ในการพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรคำนึงความชัดเจนของท่าทางที่แสดงออกร่วมกับอุปกรณ์ที่ใช้เพื่อให้ประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้ และควรมีการประยุกต์ใช้อุปกรณ์หรือท่าทางเพิ่มมากขึ้นในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับระดับชั้นที่สูงขึ้น

6.1.3 การจัดการเรียนรู้ในช่วงระยะแรกๆ ผู้สอนควรมีการอธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจนและดำเนินไปอย่างช้า ๆ ให้คำแนะนำงานนักเรียนเกิดความเข้าใจ เพื่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรมีการศึกษางานวิจัยการเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับวิธีการแบบอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

6.2.2 ควรมีการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ความสามารถการฟังและพูด เป็นต้น

7. รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ก๊กอ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ชาวันตี. (2561). *การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอเขตพัฒนาศึกษา*. สืบค้นจาก http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25620911_150656_0997.pdf
- คำพันธ์ แสนสุข. (2556). *การศึกษาการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทองในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยรังสิต, กรุงเทพฯ.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2555). *ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน: การจัดการศึกษาบนบริบทแห่งความท้าทาย*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 14(3), 107-118.
- โชติกานต์ ใจบุญ. (2559). *กลยุทธ์การจำและการสอนภาษาจีน*. สืบค้นจาก <https://www.shorturl.asia/BgrqU>
- ชีริน ชุมวรรฐายี. (2557). *ประสิทธิผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำ คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ธัญญา บุปผเวส. (2534). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. ขอนแก่น : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปทุมยวีร์ จิโรภาสวรพงศ์, วรธรรม เหมชะญาติ, และดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. (2562). *การพัฒนากรอบแนวคิดของรูปแบบการจัดประสบการณ์ โดยบูรณาการการสลับภาษาและวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล*. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 47(2), 184-201.
- พระมาวินกาลญโน (โทแก้ว), ชาวล ศิริวิวัฒน์, และ พระวิเทศพรหมคุณ. (2561). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการปฏิบัติ เรื่อง การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหัวบึงทุ่ง เขต การทางนครราชสีมาสค์เคราะห์ 3 จังหวัดนครพนม*. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 5(1), 80-88.
- วารุณี ศิริ. (2559). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม. สืบค้นจาก <https://www.shorturl.asia/BYckg>
- ศิริพร พลโชติ. (2561). *การศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- อรอุมา เพชรน้อย. (2556). *การศึกษาความสามารถการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ภาษาอังกฤษ

- Kuder, G. & Richardson, M. (1937). *The Theory of Estimation of Test Reliability*. Retrieved from <https://link.springer.com/article/10.1007%2FBF02288391>